

**ΕΝΙΑΙΟΣ ΦΟΡΕΑΣ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΩΝ ΣΧΟΛΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ**

Ρέθυμνο, 9 Σεπτεμβρίου 2020

Αναφορικά με την ΚΥΑ για τη «Λειτουργία των Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Α.Ε.Ι.) και μέτρα για την αποφυγή διάδοσης του κορωνοϊού COVID-19 κατά τη λειτουργία τους» (ΦΕΚ 4-9-2020, Αρ. Φύλλου: 3707), ο Ενιαίος Φορέας Διδασκόντων της Σχολής Κοινωνικών Επιστημών του Πανεπιστημίου Κρήτης δηλώνει τα εξής:

1. Η συγκεκριμένη ΚΥΑ δεν λαμβάνει υπόψη τη δυναμική των δεδομένων της πανδημίας και τις διαφορετικές κατά τόπους εκδηλώσεις της. Έτσι, στην καλύτερη περίπτωση, καθίσταται πρόδηλα **ανεφάρμοστη** για πανεπιστήμια σε περιοχές με τοπικό lock down, ενώ, στη χειρότερη περίπτωση, εκλαμβάνοντας τα επιδημιολογικά δεδομένα ως «παγωμένα», θέτει σε κίνδυνο την υγεία των φορέων της εκπαίδευσης και συνακόλουθα γενικά της κοινότητας. Οι όροι της εκπαιδευτικής διαδικασίας δεν μπορεί να διατάσσονται ούτε να επιβάλλονται με το πρόσχημα της πανδημίας, ιδίως όταν δεν έχουν υπάρξει μέχρι σήμερα οι απαραίτητες εκείνες ενέργειες υποδομής που στοιχειωδώς θα διασφάλιζαν τους σωστούς υγειονομικούς όρους για τη λειτουργία του Πανεπιστημίου.
2. Οι πρόνοιες που περιέχονται στη συγκεκριμένη ΚΥΑ παραβιάζουν κατάφωρα το **αυτοδιοίκητο** των Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων, αλλά και την κοινή λογική. Τα Πανεπιστημιακά Ιδρύματα γνωρίζουν πληρέστερα από κάθε Υπουργείο – που μέχρι πρότινος μάλιστα εναπόθετε τις ελπίδες του για τη λειτουργία της εκπαιδευτικής διαδικασίας εξ ολοκλήρου στους φορείς τους – τις δυνατότητες που διαθέτουν για μια εκπαίδευση που να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις, τις προσδοκίες και τις αγωνίες της ακαδημαϊκής κοινότητας. Τα μέλη της ακαδημαϊκής κοινότητας έχουν έμπρακτα αποδείξει στις εξαιρετικά αντίξοες συνθήκες του προηγούμενου διαστήματος της πανδημίας την αφοσιωμένη και αποτελεσματική δράση τους για τη συνέχιση της εκπαιδευτικής διαδικασίας.
3. Η επιβολή διά ζώσης ή εξ αποστάσεως εκπαίδευσης με όριο τη συμμετοχή πενήντα φοιτητών/φοιτητριών είναι **αυθαίρετη** και σε πλήρη αναντιστοιχία με όσα ισχύουν στις άλλες βαθμίδες της εκπαίδευσης. Άστοχος και χωρίς να έχει γενική-καθολική εφαρμογή είναι και ο προβλεπόμενος μηχανισμός προσδιορισμού των πενήντα συμμετοχών. Αφενός, ο αριθμός των δηλώσεων συμμετοχής σε ένα μάθημα δεν ταυτίζεται με τον αριθμό των πραγματικών συμμετοχών. Αφετέρου, σε ορισμένα προγράμματα σπουδών ο αριθμός των

συμμετοχών σε σεμινάρια είναι εξ ορισμού κάτω των πενήντα ατόμων και άρα δεν απαιτείται να αναμένουμε να ολοκληρωθεί η διαδικασία δηλώσεων μαθημάτων. Επίσης, η ρύθμιση αυτή δεν λαμβάνει υπόψη της τη διαθεσιμότητα ή μη κατάλληλων αιθουσών, με βάση τα υγειονομικά πρωτόκολλα.

4. Η επιλογή διαδικτυακών ή διά ζώσης μαθημάτων ή/και σεμιναρίων πρέπει να είναι **ελεύθερη**, σε συνάρτηση με τα επιδημιολογικά δεδομένα και καθώς αυτά εξελίσσονται. Θυμίζουμε, άλλωστε, ότι τα Ανώτατα Ιδρύματα έχουν την ιδιαιτερότητα της συγκέντρωσης μεγάλου αριθμού προσώπων και κυρίως των συνεχών μετακινήσεων διδακτικού προσωπικού και φοιτητών/τριών (εντός και εκτός έδρας). Συνεπώς, **οι διδάσκοντες του Πανεπιστημίου οφείλουν να προστατευτούν, χωρίς να υποχρεούνται να πραγματοποιήσουν διά ζώσης μαθήματα, εάν και εφόσον οι συνθήκες θέτουν σε κίνδυνο την υγεία τους**. Το Πανεπιστήμιο οφείλει να απαιτήσει, αν μη τι άλλο, την ευέλικτη εφαρμογή των διατάξεων της ΚΥΑ.
5. Η εκπαιδευτική διαδικασία που καλούμαστε να ακολουθήσουμε στα περισσότερα μαθήματα δεν είναι μια πραγματική εξ αποστάσεως εκπαίδευση (η οποία απαιτεί μακρά προετοιμασία, τεχνογνωσία και πόρους), αλλά μια μορφή **τηλε-εκπαίδευσης** που προέκυψε στις έκτακτες συνθήκες της πανδημίας. Αυτού του τύπου η εκπαίδευση σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να αντικαταστήσει, ούτε καν να υποκαταστήσει το περίπλοκο έργο της δια ζώσης διδασκαλίας και ακαδημαϊκής αλληλεπίδρασης, στην οποία τα πανεπιστήμια θα πρέπει να επανέλθουν πλήρως μόλις λήξουν οι περιορισμοί που έχει επιφέρει η πανδημία.
6. Έχουμε όλοι και όλες απόλυτη επίγνωση των μακροπρόθεσμων **συνεπειών** που έχει η τηλε-εκπαίδευση για την εκπαιδευτική διαδικασία, για τη συνοχή της ακαδημαϊκής κοινότητας και για την ίδια τη λειτουργία των περιφερειακών Πανεπιστημίων. Οφείλουμε λοιπόν να συμβιβάσουμε την προστασία από την πανδημία με την, κατά το δυνατόν και υπό όρους, φυσική παρουσία διδασκόντων και φοιτητών/τριών στο Πανεπιστήμιο. Πρέπει να προσπαθήσουμε, αν και όσο αυτό είναι δυνατόν, η ακαδημαϊκή ζωή να μην απονεκρωθεί.

Για τους λόγους αυτούς, **μόνα αρμόδια να αποφασίσουν πώς θα οργανωθεί η εκπαιδευτική διαδικασία είναι τα Πανεπιστημιακά Ιδρύματα** και τα βασικά τους ακαδημαϊκά κύτταρα τα Τμήματα, λαμβάνοντας φυσικά υπόψη τις υγειονομικές διατάξεις που εκδίδονται από τους αρμόδιους κρατικούς φορείς. Στις συνθήκες της τρέχουσας υγειονομικής κρίσης που διέρχεται η ανθρωπότητα, με τις καταφανώς απρόβλεπτες εξελίξεις και επιπτώσεις της, μόνο η ακαδημαϊκή κοινότητα, με τη γνώση και την άμεση εμπειρία της, είναι σε θέση να μεθοδεύσει και να (ανα)προσαρμόσει υπεύθυνα προσήκουσες και ενδεδειγμένες μορφές εκπαιδευτικής διαδικασίας. Τον λόγο, λοιπόν, έχουν οι φορείς της και μόνο.